

Szilvitzky Margit (Budapest, 1931 – Budapest, 2018) a magyar textilművészet 1960-as években induló generációjának tagja, akinek neve összeforrt a magyar textilművészet hazai és nemzetközi áttörésével és hetvenes évekbeli fénykorával. 1954-ben diplomázott a Magyar Iparművészeti Főiskolán, majd a hatvanas évek közepéig főleg ruhatervezéssel foglalkozott. Iparművészeti munkásságát a hetvenes évek elejétől egyre intenzívebbé váló képzőművészeti tevékenység kísérte. Szilvitzky tevékeny szerepet vállalt a hatvanas évek végén lendületet kapott textilművészet megújításában. Textilalapú kollázsai, objektjei és installációi a magyar neoavantgárd textilművészet irányadó alakjává tették. Érdemes és kiváló művész, valamint a Magyar Köztársaság Érdemrendjének birtokosa volt. Textilművészként 1968-ban mutatkozott be a budapesti Ernst Múzeum *Textil falikép* kiállításán. A hetvenes évek közepén talált rá a fehér vászon használatára, mint a gondolati folyamatok vizuális megjelenítésének hordozójára. A vászonhajtogatások geometrikus variációival a tér, az anyag és a forma szintézisére, folyamatszerű megragadására törekedett. A természetes eredetű textilek használatában rejlő technikai lehetőségeken keresztül Szilvitzky a tér vizsgálatát tűzte célul, amellyel a háború utáni absztrakció egy mind karakteresebbé váló, a textilnek központi szerepet biztosító nemzetközi tendenciájához csatlakozott. A nyolcvanas években a festészetnek erőteljes lendületet adó új, expresszív törekvésekkel párhuzamosan Szilvitzky érdeklődése a tér mint síkon megjeleníthető vizuális probléma felé fordult. Nagy méretű, színes laufer vásznakból készített ráfestéssel képeket, valamint kisebb formátumú tempera festményeket és rajzokat, amelyek a festészet irányába tett határozott lépései voltak. A nyolcvanas években készült, vakrámára feszített, varrott laufer vásznak a korábbi tértextilek, valamint a kilenceves években készült akril festmények közötti átmenetet jelentették. Akrilfestményeiben a festék anyagának, rétegeinek minél elevebb megjelenítését tűzte célul. Az akrilfestmények mellett a széthajtogatott dobozkartonok geometrikus struktúráját hangsúlyozó műveiben is a síkba terelt téri dimenziót, annak variabilitását vizsgálta. Szilvitzky pályáját médium- és szemléletváltások tagolták, amelyek egy sokrétű tevékenységgel és jelentős elméleti munkássággal rendelkező képzőművész profilját rajzolják ki.

A vizsgált művek Szilvitzky Margit művészetének jellemző, kitűnő minőségű alkotásai, melyek jól reprezentálják a művész hetvenes évekbeli törekvéseit, és kitűnően illeszkednek a kor nemzetközi áramlataihoz is.

Alkotás fotója	Művész	Alkotás címe	Év	Technika	Méret
	SZILVITZKY MARGIT	Zászló	1976	varrt applikáció, vásznon	236 x 100 cm
	SZILVITZKY MARGIT	Fekete minőségek	1979	festett vásznon és selyem	120 x 124 cm
	SZILVITZKY MARGIT	Fekete minőségek	1979	festett vásznon és selyem	120 x 124 cm
	SZILVITZKY MARGIT	Tépés, ráncolás a „Margináliák” sorozatból	1976	varrt vásznon	51,8x64,7 cm